

Genootschap van Vrienden van de HALO

9^e Jaargang, nummer 1, maart 2009

Beste vrienden van de HALO,

Hier weer eens een Nieuwsbrief. Deze keer zijn er een paar andere onderwerpen waar we aandacht aan willen besteden of waarop je kunt reageren. Het boek van Midas Dekker over lichamelijke oefening, veiligheid in de gymles, afslanken en natuurlijk de voorbereiding van ons volgende lustrum.

EEUWIG HALO

15 september 2012!!!!!!!!!!!!!!!!!!reünie, reünie, reünie

De HALO bestaat op in 2012 100 jaar en dat gaan we goed vieren.

Er zullen sportactiviteiten, een symposium en feesten worden georganiseerd. De ideeën-molen draait. Nu lijkt het nog ver, maar wat is 3 jaar?? En bij 100 jaar, een hele eeuw, moet er iets heel speciaals worden georganiseerd. Vanuit het Genootschap zijn Joop Westdijk en Monique Kuipers – de Goeijen belast met de organisatie en de coördinatie. Graag willen we daar een netwerk van enthousiaste HALO harten bij hebben. Hierbij denken we aan mensen die in het organisatiecomité willen plaatsnemen, maar ook aan mensen die in deelwerkgroepen willen gaan zitten, dus die met één facet van de organisatie bezig willen gaan.

Daarnaast zijn alle ideeën van harte welkom.

Graag ontvangen wij allerlei reacties op degoeijen@chello.nl

VERSLAG VAN ONZE FINANCIEN

In de volgende Nieuwsbrief komt een verslag van de penningmeester over de stand van de middelen van het Genootschap. De contributie-administratie is goed op orde gebracht. Dat betekent ook dat een aantal afgestudeerden intussen geen lid meer is, omdat over 2007 en 2008 geen contributie is betaald. Dit is voor hen dan ook de laatste Nieuwsbrief, tenzij alsnog de contributie wordt voldaan. Voor 2009 is het bedrag onveranderd op € 13,- gebleven. Voor vragen: Maja Bergman, 06/11326989 of bij@xs4all.nl.

Leuk is het om af en toe een reactie op onze nieuwsbrief te krijgen. Hieronder Kees Veldman aan het woord.

“dag meneer Henk Mijsbergen,

Weer eens een bericht uit Emst van Kees Veldman (1974).

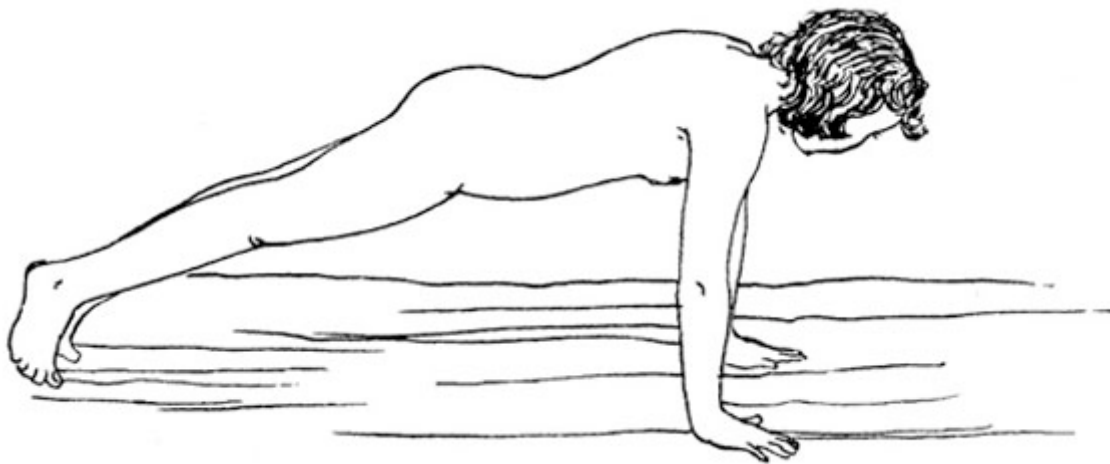
Bij het opruimen van de benodigde paperassen kwam ik de gedrukte versie van de nieuwsbrief tegen van november; bij dezen nu dus ook mijn e-mail adres zodat ook de digitale versie mogelijk is.

Een klein bericht over mijn huidige activiteiten: na een groot aantal jaren bij de HBOV gewerkt te hebben bij voorlopers van HS INHolland ben ik nu alweer een viertal jaren actief als docent Praktijklesgeven / stagedocent bij INHolland Sport&Bewegen bij de vestiging Haarlem. Omdat ik daar nog steeds met vol enthousiasme voor groepen studenten sta moet ik regelmatig terug denken aan de inspirerende jaren 1970/ 1974 in Den Haag.

Ik zie in de nieuwsbrief nog twee namen van mensen (die in het bestuur zitten) waaraan ik goede herinneringen heb: groet Jan van Heek (met mijn kamikaze polstokhoogtechniek kon ik een 6 voor een technische sprong opvijzelen naar een 9 en zo weer de nodige compensatie scoren voor mindere onderdelen), en Leo Luchtenbergh: hij is eigenlijk de oorzaak/aanleiding dat ik MO P ging doen. Hij heeft aan mij les gegeven op de mulo aan de Busken Huetstraat in Den Haag alwaar hij met zijn Fiat coupé redelijk de blits maakte.”

Mijn vader sportte niet. Daar had hij gelukkig geen tijd voor. (Lichamelijke oefening)

LICHAMELIJKE OEFENING

Op 31 augustus 2006 is verschenen van Midas Dekkers, LICHAMELIJKE OEFENING, een heerlijk dik, rijk geïllustreerd boek over de verering van spierkracht en nog veel meer. Een eeuw geleden bestond lichamelijke oefening nog niet. Niet de sportscholen maar de kerken zaten vol. Sport was iets van lang geleden, van de oude Grieken. Dat sport na twintig eeuwen weer tot leven werd gewekt had te maken met de opkomst van de dienstplicht – kanonnenvlees moet mals zijn – maar ook met hooggestemde idealen: met behulp van Körperkultur hoopten naaktlopers en esperantisten via het lichaam de wereld te verbeteren. Die onschuld is allang verloren. Homo ludens is verworden tot homo adidas.

Sport is het product van de industriële samenleving. Hoe meer werk de machines ons uit handen nemen, des te harder we zweten op het sportveld. Trainen moeten we. Waar machines van slijten heten spieren door gestaald te worden. Alleen dieren weten beter: die doen niet aan sport en zijn toch zo fris als een hoentje.

Sport heet gezond te zijn. Daar hebben de mensen oren naar. Nu gezondheid geen toestand meer is maar een doel, kun je er iets aan doen: het heft in eigen handen, de handen uit de mouwen. Sport past in een maatschappij waarin elk probleem wordt aangepakt door iets te ondernemen. Meestal leidt dat tot nieuwe problemen. Misschien moeten we meer laten en minder doen. De handen vaker in de mouwen voor de enige sport waar je wijzer van wordt: hersengymnastiek.

356 pagina's, meer dan 200 illustraties, € 29,90.

VEILIGHEID IN DE GYMLES

De KVLO maakt zich zorgen om de stijging van het aantal ongevallen. Vooral omdat de oorzaak niet duidelijk is. Daarom wil de KVLO dat er op korte termijn onderzoek gedaan wordt naar de stijging om zo maatregelen te kunnen nemen

Wat is jouw mening hierover?

MEET EN GREET

Wil je nog eens gezellig jaargenoten en docenten ontmoeten dan kan dat op 5 juni. We organiseren een bijeenkomst op deze dag vanaf 18.30 uur op de Academie. We sluiten om 22.00 uur. We doen dat in de sfeervolle “SOOS van KOOS”, het onderkomen van de nieuwe opvolger van Forcial (?) de studie- en sportvereniging Heros Vitalis, in het vertrouwde gebouw aan de Laan van Poot

Laat ons voor 1 mei weten of je komt. Mail dit naar h.mijnsbergen@kpnplanet.nl.

Interviews.

We hebben het plan opgevat om in de komende nieuwsbrieven berichten van afgestudeerden te plaatsen. Dat kan in de vorm van een verhaal dat iemand schrijft of als interview. Jan en Henk zoeken dan iemand op en stellen een aantal vaste vragen. Het eerste interview volgt hieronder.

De interviewers bij Jan thuis

Vraag: *Hoe oud ben je nu ?*

Henk: Zeven kruisjes staan er, maar ik merk er niets, nou ja.....niets....., van.

Jan: Net 70 geworden. Voor mij is dat slechts een kalenderleeftijd. Wel uitbundig gevierd met kinderen, kleinkinderen (7) en familie.

Vraag: *Wanneer heb je op de HALO gezeten ?*

Henk: Bij de laatste driejarige opleiding, van 1955 tot '58 en vervulde daarmee een jeugdroom, want op de lagere school wist ik het al.

Jan: Van 1958 – 1962

Vraag: *Hoe ben je aan je eerste baan gekomen en waar?*

Henk: Door tijdens het mondeling eindexamen aan de inspecteur l.o. van Rotterdam te vragen of het zin had voor drie maanden, tot mijn dienstplicht, bij hem te solliciteren. Dat leidde meteen tot mijn eerste geploeter op 15 verschillende scholen in de Maasstad. Een ware crime, want ik vloog door de stad (Noordereiland, Zuid) en hoorde nergens bij.

Jan: Vanaf 1965 – 1980 leraar l.o. aan de Openbare Scholengemeenschap “Hendrik van der Vlist in Utrecht voor 47 lessen per week. Daarvan 3x per week tot 18.00 uur en ook op zaterdag tot 13.00 uur. Een beetje door tussenkomst van Burgemeester de Ranitz en Anton Geesink. Ik was destijds verbindings(sport)officier tussen Anton en sportinstructeurs, die een judo-opleiding volgden.

Vraag: *Wanneer en hoe ben je als de docent aan de HALO gekomen ?*

Henk: In de laatste periode van mijn functie als diensplichtig sportofficier werd ik gebeld door Joop Wickel, de sectievoorzitter turnen op de HALO. Of ik er voor voelde om turnen te komen geven. Ik kreeg een weekend bedenktijd, maar heb meteen ja gezegd. Dat was in 1960. Han Marx, toenmalig rector, zorgde ervoor dat ik de aanvullende uren bij het lager onderwijs in Den Haag werd benoemd. Ik moest overigens daarvoor de aanstelling in mijn geboorteland, Zeeland, afzeggen. Ik kreeg o.a. meteen jouw klas (en Nico van Dam), die toen derdejaars waren. Het jaar daarop was ik weer bijna weg omdat de nieuwe rector een turnende schoonzoon had. De studenten die ik toen les gaf en enkele collega's hebben dat voorkomen. Zo bleef ik dus 39 jaar.

Jan: In 1967 voor 12 lesuren per week. Omdat ik 10-kamper was en ook atletiektrainingen gaf aan De Spartaan, AV Holland en de Nederlandse hoogspringgroep droegen Henk Blok en Bram Leeuwenhoek mij voor bij de toenmalige rector Prof. Dr. Klaas Rijdsdorp. Bij het sollicitatiegesprek met hem waren zijn eerste woorden: “Ga zitten meneer Pommee.” Een leuke binnenkomer toch ! Diezelfde avond belde conrector Peter Kramer mij met de mededeling: “Jan je hebt de baan”. Het kostte ons een nieuw servies.

Vraag: *Hoe is het verder gegaan ?*

Henk: Een tijdlang heb ik beide banen gecombineerd. Dat was erg goed, want studenten voor houden hoe het werkt zonder eigen ervaring, beschouw ik nog steeds als onjuist. Ik kreeg het ook nog voor elkaar om naast de volledige Halo-baan, een dag in het reguliere onderwijs te blijven. Intussen gaf ik ook methodiek gymnastiek. In 1969 (o.a. Sam Thieme en Joop Westplate waren toen studenten) werd ik conrector, met nog een flinke lestaak. Peter Kramer werd toen rector. Dat heb ik kunnen volhouden tot na de grote fusies in het HBO, waarbij ik studierichtingsleider werd omdat Oene Loopstra naar de sector onderwijs van de Haagse School werd bevorderd. Eén brief heb ik de naam van zijn functie op de HALO nog kunnen gebruiken (rector), maar toen kreeg ik van het college van bestuur te verstaan dat die functie in de HHS niet bestond, en kreeg mijn job allerlei moderne aanduidingen. Altijd heb ik me meer de aanvoerder van het team gevoeld dan de baas en dat beviel me.

Jan: Die combinatiebaan was ideaal voor mijn ontwikkeling, want ik hield feeling met het werkveld. De reistijden nam je op de koop toe. Op een gegeven moment, toen het lesurenaantal op de HALO naar 18 opliep, moest ik tweemaal per week na 4 uur in Utrecht nog voor 4 uur naar Den Haag om vervolgens s'avonds nog atletiektraining te moeten geven in Lisse. In 1980 vond de leiding van de HALO (Peter Kramer, Joop Wickel, Henk Mijnsbergen) het welletjes. Joop zei: “Nu moet je volledig naar de HALO komen, want anders geef ik je geen garanties voor de toekomst meer. (Waar heb ik dat meer gehoord ?) Naast atletiek ging ik volleybal en basketbal geven. Een leuke afwisseling. In de praktijk heb ik mezelf altijd als spelman onder de atleten gevoeld.

Vraag: *Heb je naast je HALO baan nog andere dingen gedaan ?*

Henk: Tot achter in de dertig ben ik actief geweest in de turnerij. Trainer bij Donar, een jaar als bondstrainer jeugd dames en technisch-bestuurlijk. Daarna ben ik met mijn kinderen meegegaan naar de wereld van het korfbal. Tot vandaag ben ik daar actief in een club. Als jeugdtrainer en momenteel ook als TC-voorzitter. Tien jaar Adviesraad voor Sport en vanaf de start in 1994 betrokken bij het Regio Steunpunt Talent en Topsport (vroeger Olympisch Steunpunt). Daarnaast nog rustige bestuursfuncties in enkele stichtingen rondom de Halo. En natuurlijk het Genootschap van Vrienden van de Halo. De geraniums staan nog bij de bloemist.

Jan: Ja. Bondstrainer hoogspringen van 1963 – 1977 en in tijdelijke dienst bondstrainer speerwerpen, 4 x 100 Ned. estafette heren, kogel + discus en ver + hinkstapsprong. - Atletiektrainer van 1958 – 1965 bij AV Holland (jeugd) en van 1965 – 1994 bij De Spartaan uit Lisse. – Medeschrijver (samen met Bram Leeuwenhoek en Paul Verschoor) van de atletiekboeken Springen + Lopen en Werpen – Medewerker aan de vakbladen De Atletiekwereld en het vakblad van de Ned. Atletiek Trainers Vereniging – Geven van trainerscursussen van pupillen tot specialisaties – geven van clinic's, demo's en studiedagen voor school en atletiek – co-commentator atletiekwedstrijden voor radio/tv. Dit alles leverde mij het Unie-erekruis in goud op van de Atletieunie (tot voor kort KNAU) – het, gedurende 25 jaar, wekelijks leidinggeven aan de trimgroep Happy Hours samen met oud-student Albert Bosman.

Vraag: *Waarom heb je goede herinneringen als je terugdenkt aan de HALO ?*

Henk: Als ik van de Halo droom, komt er denk ik altijd wel een glimlach op mijn gezicht. Die komt door de zeer vele warme gedachten aan de mensen waarmee ik mocht omgaan in die lange periode. Speciale mensen, niet altijd gemakkelijk, maar bijna allemaal met een duidelijke missie en vol passie, dus vol leven.

Jan: De fijne contacten met studenten, in het bijzonder tijdens de introductiekampen en de skireizen. - De opvang tijdens en na mijn ziekte door de toenmalige rector (of was het studierichtingsleider of opleidingsmanager) Henk Mijnsbergen, de spelsectie, andere collega's en veel studenten, toen in 1994 bij mij de kaars enige tijd dreigde uit te gaan. – de contacten met collega's van andere academies.

Vraag: *Heb je iets aan de opleiding op de HALO gehad ?*

Henk: Ja, wat moet ik daar op zeggen. Mijn hele loopbaan speelde zich in dezelfde monocultuur af, dus de afstemming was optimaal voor de inhoud en kennelijk goed genoeg voor de rest (met bijscholing uiteraard).

Jan: Alles.

Vraag: *Wat doe je nu nog ?*

Henk: Ik heb zojuist de seizoenswissel gemaakt tussen schaatsen en fietsen. Dat laatste probeer ik nu driemaal in de week te doen om deze zomer weer bergen te kunnen bemeesteren. Skie en langlauf zijn de andere fysieke activiteiten waar ik met mijn nieuwe heup weer volop van kan genieten. “Bewegen is leven” geldt voor mij bijna letterlijk. Over de andere inspanningen staat hirboven al het één en ander.

Jan: Actief: tennis 2 – 3x per week twee uur. Anderszins: samen met mijn vrouw Willy oppassen op de kleinkinderen – s'zomers varen met de Doerak (aan buitenlandse reizen geen behoefte meer) – coördinator samen met Elly de Regt-Henzen (oud-studente HALO) en Willem van der Krogt van het Vrienden Jeugdfonds van de Vrienden van de KNAU, een club van 300 oud-internationals en officials. Elk jaar verlenen wij ondersteuning (tot een bedrag van 17.500 euro) aan talentvolle jeugdige talenten in de leeftijd van 16 – 23 jaar die niet tot de Olympische selectie of tot het AA-drinkteam behoren. We selecteren zelf en we bespreken de namen met de Technische Staf van de Atletiekunie. Zelf onderhoud ik het directe intensieve contact met de 20 – 25 talenten die we op stage sturen. Het prettige is dat zij vaak kunnen “meeliften” met de selectieteams van de bond. Ontzettend leuk werk, waar je veel tijd in steekt maar waar je nog meer voor terugkrijgt.

Ten slotte.

Dit is de laatste Nieuwsbrief die op papier verschijnt en per post wordt toegezonden. De inspanningen die moeten worden verricht, de beperkingen in de lay out, de kosten, de vele niet gemelde adreswijzigingen en het tijdsverschil van uitkomst van twee weken overheersen de service gedachte.

De enkeling die geen computer ter beschikking heeft kan zich melden, want voor enkele exemplaren is een uitzondering te maken (bel: 070-3681701).

Wil je dus de Nieuwsbrief blijven ontvangen en ben je lid zorg ervoor dat je mailadres bekend is bij: h.mijnsbergen@kpnplanet.nl